

BIENALA DE ARHITECTURĂ
TRANSILVANIA

2017, ediția a 3-a

| ÎN | SEMN

Trăim înconjurați de semne și însemne. Le observăm, le înțelegem, ne pun pe gânduri sau trecem nepăsători pe lângă ele. Le observăm, le desenăm, ne ajută sau ne încurcă, ne liniștesc, ne motivează sau ne tulbură. Însemnăm oameni, familii și comunități, locuri și peisaje, conturăm perspective, definim spații.

Gestul arhitectural al fiecăruia dintre noi nu însemnează doar în numele nostru ci și în numele întregii comunități. Imaginea mediului construit este percepută, apreciată sau criticată ca un rezultat al muncii noastre de breaslă.

Cu siguranță lipsa de coerență estetică și funcțională care caracterizează deseori peisajul arhitectural este deranjantă, dar vorbește despre ceea ce suntem. Comunicarea prin arhitectură este exercițiul pe care trebuie să-l facem din nou împreună, comunitate și arhitecți. Reconectarea cu acele valori care ne-au învățat ce înseamnă arhitectură este nu doar o mare șansă ci și o incontestabilă obligație. Arhitectura se trăiește și asta o transformă, în orice timp, într-o extraordinară unealtă de educație și formare.

Orice proiect cu valențe pozitive apreciabile are mici șanse de reușită într-un context în care se promovează valori discutabile. Recunoașterea valorii va face non-valoarea să se autoexcludă. Gestul de arhitectură trebuie înțeles și însușit de către comunitate, administrație, arhitecți și beneficiari.

Ne dorim conștientizarea forței de schimbare, a responsabilității pe care arhitectul și-o asumă atunci când propune un proiect. Nu însemnăm doar formal, nu suntem o obligație într-un lung proces birocratic. Arhitectura este o necesitate.